

fattedes, der skulde Indfødsretten hverken kunne forlanges eller sjenkes.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Lovudkastet skulde gaae til anden Behandling, hvilket Thinget eenstemmigt med 81 Stemmer vedtog.

Formanden: Der vil maaskee være at fremsætte et Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, da de forskjellige Oplysninger om vedkommende Personer meest passende synes at kunne blive meddeelte i og behandlede af et Saadant. Jeg vil afvente, at et slikt Forslag gjøres.

Alberti: I Anledning af hvad der er tilføjet som Oplysning om disse Personer, da det angaaer deres Levnetsløb, skal jeg tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af en Comité, idet det jo bliver nødvendigt, inden man kan tage Bestemmelse om enhver enkelt af disse Personer, at gjøre sig bekendt med disse Actstykker. Jeg veed ikke engang, om de ere fremsatte nogetsteds, men saa vidt jeg troer, ere de kun paaberaabte i Motiverne til Lovudkastet; jeg troer derhos, at saadanne Actstykker bedst egne sig til at gennemgaaes af et Udvalg, f. Ex. af 3 Medlemmer. Jeg skal derfor foreslaae, at et saadant bliver nedsat.

Bunzen: Det er da at forstaae om Valg i Thinget?

Formanden: Ja, naturligtvis.

Bed den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det eenstemmigt med 83 Stemmer, at der skulde nedsættes et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, til hvilket denne Sag skulde overgives forinden den kom til anden Behandling.

Formanden: Naturligtvis vil Valget foregaae i Thinget, thi der er 4 Afdelinger, og der er ingen Maade, hvorpaa man i disse kunde faae Valgene bragt istand alene af tre Medlemmer

Vi gaae dernæst over til første Behandling af Sagen om Loven om Forskjellen mellem det privilegerede og uprivilegerede Harkorn. Rigsdagsmanden for Holbøks Amts 1ste District har Ordet.

B. Christensen: Idet jeg tillader mig at tage Ordet ved den første Behandlings Be-

gyndelse af denne den første af de bebudede Landboreformer, skal jeg gjøre mig Umage for at fatte mig kort. Thinget vil imidlertid, haaber jeg, finde det naturligt, at jeg dvæler noget ved disse Reformers seneste Historie, fordt jeg troer, at dette vil give et ikke ubæsentligt Bidrag ogsaa til det foreliggende Udcast. Det vil erindres, at allerede paa den forrige Rigsdag var Talen, som en Følge af de daværende europæiske Begivenheder, og af de tidligere Bevægelser med Hensyn paa disse Reformers, meget hyppigt og meget levende rettet mod at fremskynde dem; det vil erindres, at der blev nedsat en Landbocommission, i hvilken blandt Andre ogsaa jeg havde den Ære at blive udnævnt til Medlem. Denne Landbocommission blev imidlertid til, som jeg tør formode og vil udstige og lægge Vægt paa, efter nærmeste Foranstaltning af et Par Godsæiere, som paa den Tid havde Sæde her i Salen og der forinden havde anmodet en æret Ven af mig her ligeoverfor, og mig selv om, at conferere med dem om Hensigtsmæssigheden af dette Skridt. I Overbevistningen om det Usikkelige i at fremme disse Reformers saa hurtigt, saa let og saa lempeligt som muligt, kunde vi ikke betænke os paa at komme denne Opfordring imøde; men vi udtalte bestemt ikke blot, at vi hverken kunde eller vilde i nogen Maade iagttage Hemmeligholdelse over hvad der i Commissionen maatte passere, da vi meget mere maatte ansee det som en Belfærds Sag for selve Reformen, at alt det Lys kom til stede for dem, som muligt, men vi udtalte fremdeles, at vi maatte lægge en afgjort Vægt paa og at vi maatte holde fast paa, at det maatte være en Forudsætning for Commissionens Arbejde, at alle de omhandlede Reformers skulle iværksættes samtidigt saa vidt muligt, og at som Følge deraf en Smødekommens, maatte væsentlig være betinget deraf, at man derved ikke blot opnaaede et Resultat i en enkelt Lov, men i den hele Reform. Commissionen begyndte sin Virksomhed og den udførte sit Hverv i Begyndelsen med noget Haab om en vis Overeensstemmelse mellem de iøvrigt meget forskellige tænkende Medlemmer; det er imidlertid bekendt, at denne Enighed ophørte tildeels under denne Sag, men endnu mere under den